

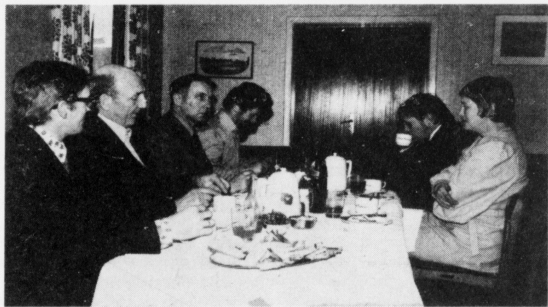
Marjun Sigurdsdóttir heldur røðu

Jákup Lindenskov, landsstýrismaður, í samrøðu við formannin í Fylking, Paula Magnussen

Ein av nevndarlimunum í Fylking, Egon Thomsen, býður væl-komið í skúlagarðinum

Aftaná 1. mei-haldið í skúlagarðinum beyð Fylking røðarunum til eina samkomu á Hotel Tvøroyri

Henda litla luttók eisini í 1. mei-haldinum

Nakað av fólki var samankomið í skúlagarðinum á Tvøroyri til 1. mei-dagshaldið

Beiskar neisir

Harra blaðstjóri, hys mær hesum hjartasuffi í Sosialinum.

Gamalt man tað helst vera, at tá tey stóru kongsgildini vórðu hildin, og ivaleyst einhvør gjørdi seg upp, tá bleiv mikil málageipan. Tá var eitt at gera, og tað var at blása í lúður fyri soleiðis at fáa frið at valda.

Eg havi ongantið roynt hetta, at blása í lúður, og hvussu hetta fer at roynast, man tíðin fara at visa.

Tað var hatta lesarabrævið í Dimmalætting »Vátt í reiðrinum«, sum fekk meg at hugsa. Men tað var nú ikki hatta brævið, sum eg skal umrøða. Tað er so satt, sum tað er sagt, at tit seks javnaðartingmenn hava hongt Vilhelm, blaðstjóra, upp (til skrak og advarsel). Hetta tykir mær at vera sera løgna manngongd. Tit, sum allir í undanfarnu døgum arbeiddu í Havn, koma sum uppundan heilum og loypa so bara á blaðstjóran.

Á ein hátt undrar hetta meg kortini ikki so nógv. Eg skilji tað soleiðis, at løgtingsmenn javnaðarmanna hava at kalla einki samband ella føling við blaðnum. Sjálvir koma tit ongantið fram í blaðnum við einum hugskotti. Vænta tit, at vit skulu sláa pannubein okkara í sor fyri at tit, okkara umboð á tingi, skulu vaska hendur og siga: já, tað vóru teir ella (hann) sjálvur. Hatta orðið krúpa er jú eitt av okkara mongu formum í málinum, tá tað skal umrøða gongd ella gongulag. Blaðstjórin ívast sjálvur í, um ikki hatta orðið mest sum av óvart er lopið úr penninum. Hatta er nú heldur ikki rætt tolkað »at koma á knøunum«. At krúpa og ganga á knøunum er hvørt øðrum ólíkt.

Tað var ongantið ætlan mín at fara í hernað móti æraðu løgtingsmonnum javnaðarfloksins. Hetta var so bara eitt suff fyri at siga frá, at nú er hvørin farin at mala groft. Tað er so oftani á

munni um at halda hesa ella hasa kósina. Hesum havi eg í praktiskum hilling á. Tað er ikki nokk bara at leggja kós. Tann, sum leggur ella heldur sína kós,

eigur at ansa eftir og meta um, um so hetta stavnahald fer fram eftir, tí tað ber eisini til í vissum førum at ganga aftureftir. Tað kann tá ikki vera meiningin at halda kós frameftir og koma aftureftir.

Tit eru undirgingnir at halda javnaðarmanna lið, og haldi hana og liggið væl á takinum.

Við javnaðarkvøðu
Hentze Joensen, Vágur

Vera Kattrup

At øl- og spiritustollurin hækkar fer neyván at hava aðra ávirkan enn, at Vera Kattrup fer at venda landsstýrissamgonguni bakið, skrivur hin nýggi Suður-oyartingmaðurin Jákup Mortensen týsdagin 29. apríl í Dimmalætting.

Nú veit ein ikki, hvat ein skal hugsa, um blað Sambandsflokksins og tað unga ættarliðið, sum nú er við at mynda henda flokk í

føroyskum politikki, tá teir harmast um, at ein dani, ið árliga selur stórar nøgdir av rúandi drykkjum higar til lands til skaða fyri okkara unga ættarlið, fer at verða fornermað, tí føroyingar leggja toll á hesar vørur.

Jú, vit her í Føroyum eru góðir við danir, men máti skal vera við. Tað var einaferð sagt á tingi um ein sambandsmann, at man

helt, tað slagði av sambandsmonnum vera útdeytt, men í dag í 1975 visir tað seg, at hetta slagði er við at nærast aftur.

Men hvat siga nú sambandsveljarar og hvat sigur J.V. og M.P. til, at kosnu menn teirra nærmast fella tár um, at Vera Kattrup vendir føroyingum bakið, nei ikki harmar tað meg.

Gamal sambandsveljari